

[Stein.]

sit Forgodtbefindende. Jeg kan straks dertil sige, at den højtærede Minister i alle Tilfælde ikke vil kunne regne med Tilslutning fra det Parti, som jeg har den Ære at repræsentere; vi vil ikke give en Bemyndigelse af denne Art fra os, oven i Købet paa et Omraade som det, der her er Tale om, og som i Virkeligheden er overordentlig vidtrækkende.

Jeg kan i øvrigt i mangt og meget slutte mig til de Udtalelser, der blev fremsat af Venstres ærede Ordfører. Som jeg allerede har sagt, gør det foreliggende Lovforslag ved første Øjekast et spredt og tilfældigt Indtryk, men en nærmere Granskning viser, at de foreslaaede Ændringer og Tilføjelser i meget vidt Omfang har en ganske bestemt Tendens. Paa enkelte Undtagelser nær — det er saadanne Bestemmelser som dem, der gælder for Spionage, og forskellige andre — betyder det foreliggende Forslag helt igennem fra Paragraf til Paragraf, at der drages snævrere Grænser for Ytringsfriheden og Pressefriheden her i Landet. Tendensen er ganske umiskendelig, og samtidig med at man gennem en Række skærpede Straffebestemmelser vil holde Ytringsfriheden i Aev, udvider man i flere Henseender paa en højest bemærkelsesværdig Maade det strafbares Omraade, indfører helt nye Strafkategorier, hvorved Handlinger, der hidtil har været straffrie, bliver straffbare.

Den højtærede Justitsminister har jo, hvad der er særdeles paaskønnelsesværdigt, taget sig for at bekæmpe den pornografiske Litteratur, og han foreslaar nu Straffen for erhvervsmæssig Udbredelse af utugtige Skrifter og Billeder skærpet, saaledes at denne i Almindelighed vil blive Fængselsstraf. I Bemærkningerne henvises der til, at Sovjetrusland honorerer tilsvarende Forbrydelser med indtil 5 Aars Frihedsberøvelse. Her bliver man staaende ved den nuværende Paragrafs Maksimalstraf af 6 Maaneders Fængsel. Men til Gengæld vil den højtærede Justitsminister ogsaa straffe med Bøde eller indtil 1 Aars Hæfte Indførsel, Fremstilling eller Udbredelse af Skrifter og Billeder, der vel ikke kan anses for egentlig utugtige, men maa antages at spekulere i Sanseligheden . . . (Justitsministeren [Steincke]: Alene maa antages —!). Alene, ja vel. Ikke egentlig utugtige, hvad vil det sige? Det er et vidt Begreb, men det maa vel være noget med sex appeal. Der er i dette et vidt Spille- rum for Fortolkning, og selv om det ikke er den højtærede Ministers Mening, vil

man med lidt god Vilje under denne Bestemmelse kunne indfortolke baade Bladenes undertiden stærkt dekolletterede eller pikant tilslørede Gengivelser af kvindelige Skønheder og Modefornetningernes Annoncer af lignende Karakter. Hvorfor saa ikke tage Udstillingsvinduernes afklædte Mannequinfigurer med?

Det oplyses i Bemærkningerne, at Rigsadvokaten er gaaet imod denne Udvidelse af det strafbares Omraade. Efter hans Skøn, siges det, er der ikke nogen Trang til en saadan Bestemmelse, men den højtærede Minister har altsaa en anden Mening og har fastholdt denne.

De Bestemmelser, der bremser for Ytringsfriheden, falder i øvrigt væsentligt inden for Kapitel 14, der handler om Forbrydelser mod den offentlige Myndighed, og Kapitel 27, om Freds- og Ærekrænkelser. Det er muligt, at en Del af disse Bestemmelser tager sig rimelige og uskyldige ud for dem, der ikke tænker Tingene igennem, men ikke desto mindre etablerer de et Krydsvæv af Hindringer for Pressens Arbejde, og den højtærede Justitsminister forsøger altsaa her at tage Revanche for de Indrømmelser, han for snart et Par Aar siden maatte gøre under Forhandlingerne om Presseloven.

Inden for Kapitel 14 er det Ændringen af § 119 og navnlig Ændringen af § 129, der paakalder Opmærksomhed. Ministeren er ikke tilfreds med de gældende Bestemmelser i § 129, hvorefter der kan skrives ind over for den, der uberettiget giver offentlig Meddelelse om Forhandlinger inden for offentlige Raad og Myndigheder. Denne Bestemmelse udstrækkes nu til at omfatte Meddelelser om fortrolige Forhandlinger inden for Kommissioner og Udvalg; saadanne Meddelelser takseres, hvis de antages at virke skadeligt for de paagældende Interesser, til Bøde eller Hætte indtil 3 Maaneder. Men desuden tilføjes tvende helt nye Straffebestemmelser. Den ene gaar ud paa, at bevidst usande Referater fra Retsmøder, Møder i Rigsdagen, kommunale Raad o. s. v. skal kunne paadrage sin Mand indtil 6 Maaneders Fængsel. Den anden tager Sigte paa den, der bevidst usandfærdigt tillægger Regeringen eller anden offentlig Myndighed Handlinger, som den ikke har foretaget sig, naar dette kan skade Regeringen eller den paagældende Myndighed i Offentlighedens Omdømme. Overtrædelse af denne Bestemmelse koster ligeledes indtil 6 Maaneders Fængsel. Naturligvis er der ingen, som ønsker at holde Haand over bevidst usande Referater, og naturligvis er det ned-